

Oma Maja sein on ühteaegne kandev element ja dekoratsioon, mis ei eralda kasutajat välismaailmast.

FOTOD VIRGE VIIRTEK

Mõtisklus. Inspiratsioon lauavirnast

TARMO PIIRMETS,
sisearhitekt

Olen nii teoorias kui ka praktilikas sisearhitekt, see tähendab, et loon ja kujundan keskkondi peamiselt siseruumides. Eelmise aasta esimestel soojadel päevadel sain kõne oma sõbralt, kes suvekartuses palus abi suvemaja juurde sobiva multifunktsionaalse suvestuudio kujundamisel. Kell hakkas tiksuma, suvi lähenes ja seatud tingimused olid projekteerijale tavapäraselt rängad: ehitus võiks alata kohe, eelarve mõistuse piires ja kokkupanek lihtne. Suvemaja renoveerimisele esimest korda akutrelli kätte võtnud sõber plaanis nimelt ehitise ise püsti panna.

Tühja kõhuga toidupoes. Minu ülisalajane inspiratsiooniretsept meenutab paljuski tühja kõhuga toidupoeskäiku. Haaran põleva pilgu ja veidi värisevate kätega riulilt kõike, mis silma hakkab ning isu tekitab. Kassas on juba silme eest must ning hommikul toidupohmellis ärgates enam väga täpselt ei mäleta, millest süüa tegin.

Selle suvestuudioga oli ai-

nuke otsus, mille suutsin enne inspiratsioonipoes käiku teha – hoone tuleb puidust.

Me oleme puiduga teretutavad. Puit üsna suure tõenäosusega minu tegemistel silma peal ei hoi, kuid mina salami si teda aeg-ajalt jälgin ning julgusin nüüd temaga teha lähemat tutvust.

Ma ei tunne ühtegi teist ehitusmaterjali, mis omaduselt oleks sama mitmekülgne ning sellise ülesande lahendamiseks paremini sobiv. Puitu on lihtne käepäraste vahenditega modelleerida (loe: saagida) ja ühendada, hinnalt taskukohane ning läbimõeldult kasutatuna on materjali kasutamisega pikk.

Tavapära eirates. Mulle on oma töös alati oluline ka see, et kui ehitusprotsessis kulutatakse ära arvestatav ressurss loodusvarasid, raha ning kõigi osapoolte aega, siis ei tohiks lõpptulemus olla midagi tavapärast. See ei ole sarnase kulu ning hoone olemasoluks piisav õigustus.

Väga lihtsustatuna meenutab suvestuudio oma ideelt lauavirna, mille tuulutami-

